

A l'escàs dia i al gran cercle d'ombra

Dante Alighieri

A l'escàs dia i al gran cercle d'ombra
he arribat, las, i al blanquejar dels munts,
quan el color s'esblaima damunt l'herba:
el meu desig, però, no muda el verd,
que amb fonda arrel es té a la dura pedra
que parla i sent com si talment fos dona.

De semblant guisa aquesta nova dona
està gelada com la neu a l'ombra:
que no la mou, sinó com a la pedra,
la dolçor del bon temps que escalfa els munts
i que els fa trasmudar de blanc en verd
per tal com els cobreix de flors i d'herba.

Quan ella es cofa una garlanda d'herba
ens lleva de la ment tota altra dona:
perquè es mesclen els rulls del groc i el verd
tan bellament, que Amor hi cerca l'ombra,
i a mi tancat em té entre petits munts
més fortament que la calcària pedra.

El seu encís té més virtut que pedra,
i el cop amb què fereix no es sana amb herba:
jo he fugit per planes i per munts
per veure d'escapar de semblant dona;
i contra tanta llum no em pot fer ombra
pujol ni sostre ni boscatge verd.

Jo l'he vista guarnida amb vestit verd
talment que hauria desvetllat en pedra
l'amor que porto jo a la seva ombra:
així, jo l'he volguda en bell prat d'herba
enamorada com no ho fou mai dona,
i tancat tot al volt d'altíssims munts.

Però bé tornaran els rius als munts
abans que aquest tió tendral i verd
s'inflami, com sol fer una bella dona,
per mi; que m'avindria a dormir en pedra
tot el meu temps i anar pasturant l'herba
només per veure on els seus plecs fan ombra.

Quan sigui que els munts facin més negra ombra,
sota un bell verd aquesta jove dona
la fa esvaïr, talment pedra sota herba.

Saps la terra on floreix el llimoner? (Dant, Petrarca, Miquelàngel). Traducció de Miquel Desclot.
Barcelona: Proa, 1999. [Premi Crítica Serra d'Or 2000]
Traducido por Miquel Desclot